

پیوند خونی

یادداشتی از حجت‌الاسلام علی مهدیان

رسم ما ایرانی‌ها است وقتی خبر شهادت می‌شنویم، به وابستگان شهید دو کلمه به ظاهر متناقض می‌گوییم.
«تبریک و تسلیت»

تسلیت به ایران، به مادرها و پدرهای داغ‌دارش، به قلب‌های شکسته، به درد فراق عزیزانش. تسلیت به مردمی که بیست سال زیر بیش‌ترین فشارها زندگی کردند، مثل کرمان مثل همه شهرهای محروم ایران، زیر خط فقر آبروداری می‌کنند و فشار دشمن و زخم زبان و ناکارآمدی دشمن‌پرست و دشمن‌ترس را تحمل می‌کنند. تسلیت به ایران که چهل و چند سال است پرچم آزادی خواهی را بلند کرده و زیر بار زور نمی‌رود و به خاطرش هزینه می‌دهد. خون پابرنه‌ها و زجر کشیده‌ها، روی آسفالت خیابان‌های کرمان منتهی به قبر سردار شهید روی زمین ریخت. سرداری که از بدن سوخته و پودر شده‌اش چیز زیادی برنگشت و داغش هر سال داغ‌تر می‌شود! تسلیت. اما تبریک چرا؟ تبریک به خاطر این که خون شهید که ریخته می‌شود، عزم مردم جدی‌تر می‌شود، دشمنی‌شان با طاغوت‌ها بیش‌تر می‌شود، میدانی این یعنی چه؟ یعنی قدرت‌شان بیش‌تر می‌شود، بازی رسانه‌ای و فرهنگی و اقتصادی و چه و چه برای دل‌سرد کردن مردم نابود می‌شود، به قول آن مرد حکیم، مردم بیدارتر می‌شوند. بیدارتر شدن ایران میدانی چقدر ارزش دارد؟ بیداری همان چیزی است که تا کنون از عهده دشمنی‌ها برآمده.

تبریک به ایران به خاطر آن که صبر و استقامت‌شان جواب داده، شهدا را ببینید، از خود بپرسید چه کسی آن‌ها را کشته؟ این پرسش را دنبال کنید از این گروهک و آن گروهک منتقل می‌شوید به راس دشمنی؟ صهیونیسم جهانی.

خوب حالا بپرسید؟ او چرا این جنایت را کرده؟ چه مقصدی را دنبال می‌کرده؟ نه سادیسم و سببیت و این‌ها نیست پاسخ، او هدفی را دنبال می‌کرده، چه هدفی؟

چرا باید مردم را بزند؟

هدفش تغییری در حال و اراده مردم است؟

مگر مردم چه حالی دارند و چه اراده‌ای دارند که دشمن آن‌ها را می‌کشد؟

دشمن می‌خواست کوتاه بیایند، نیامدند؟ می‌خواست نا امید شوند، نشدند؟ می‌خواست صبر نکنند، صبر کردند؟

دشمن می‌خواهد نظام ایران عکس‌العملی را انجام دهد که پازل آن‌ها تکمیل شود؟ مگر ایران پیش از این چه می‌کرد که پازل آن‌ها خراب شده بود؟ چه انتظاری دارد؟

تبریک به ایران که با بلوغ خود و رشد خود نقشه‌های دشمن را خراب کرده بود.

آه ، چقدر سردار شهید، زنده است. انگار فریاد می‌زند و همه ایران با او فریاد می‌زنند:

ما ملت امام حسینیم، ما ملت شهاد تیم

چطور امام حسین (ع) تاریخ را تغییر داد، ایران هم همان پروژه را جلو برد. برای همین سردار می گفت امروز قرار
گاه حسین بن علی (ع) ایران است.

رهبر راست می گفت حاج قاسم محور مقاومت را احیا کرد و این محور مقاومت است که غزه به او تکیه داده. ایران
همان است که با صبرش و زنده بودنش کل محور مقاومت را زنده کرده، غزه را، کرانه را، لبنان را، یمن را، سوریه را.
چرا دشمن غیظ نکند.

تبریک می گوییم، به خاطر جمع شهدایی که زنده اند، بشارت می دهند، روزی می خورند نزد خدا و روزی می دهند
کل جامعه را.

تبریک می گوییم قدرت ایران را، اراده و عزم ایران را، صبر ایران را.

تبریک می گوییم ملت امام حسین (ع) بودن ایران را.

تبریک می گوییم بیدار تر شدن مردم را.

تبریک می گوییم این پیوند خونی با کل جبهه مقاومت را و با زنان و مردان و کودکان غزه را

سلام بر ایران، سلام بر حاج قاسم، سلام بر اصحاب امام حسین (ع)، سلام بر ابا عبدالله الحسین (ع)

پایگاه جامع محتوایی هیأت

WWW.HEYAT.CO